

ПРО ОДИН ЧИСЕЛЬНИЙ АЛГОРИТМ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ПРОЯВЛЕННЯ ЗОБРАЖЕННЯ В РЕЛЬЄФОГРАФІЇ

УДК 517.53

О. Ю. ГРИЩЕНКО

РЕЗЮМЕ. Побудований алгоритм розв'язування задачі динаміки рельєфу на поверхні ньютонівської рідини. Функція ризику визначається методом верхньої релаксації. Поле вектора швидкостей — за допомогою двокрокового скінченно-різницевого алгоритму, який дає змогу спростити обчислення та збільшити можливі розміри системи скінченно-різницевих рівнянь. Доведена в роботі теорема про стійкість алгоритму за початковими даними та збіжність чисельного розв'язку до точного.

Визначення рельєфу поверхні, який відтворює записану голографічну інформацію, приводить до розв'язування початково-крайової задачі [1].

$$\frac{\partial u}{\partial t} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial P}{\partial x} + \nu \left(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} \right) + \frac{\partial \nu}{\partial y} \left(\frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} \right); \quad (1)$$

$$\frac{\partial v}{\partial t} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial P}{\partial y} + \nu \left(\frac{\partial^2 v}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 v}{\partial y^2} \right) + 2 \frac{\partial \nu}{\partial y} \frac{\partial v}{\partial y}; \quad (2)$$

$$\frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\partial v}{\partial y} = 0; \quad x, y \in G = \{0 \leq x \leq l, -d \leq y \leq 0\}, \quad (3)$$

$$P|_{y=0} - 2\mu \frac{\partial v}{\partial y} \Big|_{y=0} + P_M \frac{\partial^2 h}{\partial x^2} \Big|_{y=0} = P_n(x, t); \quad h = \int_0^t v(x, y, \tau) \Big|_{y=0} d\tau;$$

$$\frac{\partial v}{\partial x} \Big|_{y=0} + \frac{\partial u}{\partial y} \Big|_{y=0} = 0; \quad v|_{y=-d} = u|_{y=-d} = 0; \quad \frac{\partial P}{\partial y} \Big|_{y=-d} = 0;$$

$$u|_{x=0} = u|_{x=l}; \quad \frac{\partial u}{\partial x} \Big|_{x=0} = \frac{\partial u}{\partial x} \Big|_{x=l}; \quad v|_{x=0} = v|_{x=l}; \quad \frac{\partial v}{\partial x} \Big|_{x=0} = \frac{\partial v}{\partial x} \Big|_{x=l};$$

$$P|_{x=0} = P|_{x=l}; \quad \frac{\partial P}{\partial x} \Big|_{x=0} = \frac{\partial P}{\partial x} \Big|_{x=l}; \quad v|_{t=0} = u|_{t=0} = 0; \quad P|_{t=0} = 0.$$

Тут l — розмір області по x , P_M — коефіцієнт поверхневого натягу, u, v — складові вектора швидкості, P — гідродинамічний тиск, ν — коефіцієнт кінематичної в'язкості, x, y — просторові координати, t — час, ρ — густина рідини, a_k, τ_1, τ_2 — задані параметри, P_n — нормальна складова поверхневої сили:

$$\bar{P}_n(\bar{x}, t) = F_y \cos(a_k x) \left[\exp \left\{ -\frac{t}{\tau_1} \right\} - \exp \left\{ -\frac{t}{\tau_2} \right\} \right].$$

Для знаходження функції тиску, після нескладних перетворень (1)–(3) одержимо рівняння Пуассона [2]

$$\Delta P = -\rho \left(\frac{\partial \nu}{\partial y} \left(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + 2 \frac{\partial^2 v}{\partial x \partial y} + \frac{\partial^2 v}{\partial y^2} \right) + \frac{\partial D}{\partial t} - \nu \left(\frac{\partial^2 D}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 D}{\partial y^2} \right) + \frac{\partial^2 \nu}{\partial y^2} \frac{\partial v}{\partial y} \right), \quad (4)$$

де $D = \frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\partial v}{\partial y}$.

Введемо сіткову область $\Omega_{h,\tau} = \{(x_i, y_j, t_n) | x_i = ih_1, y_j = jh_2, t_n = n\tau, i = \overline{0, K}, j = \overline{0, m}, n = \overline{0, N}; h_1 = l/K; h_2 = d/m; \vec{h} = (h_1, h_2)\}$, на якій побудуємо скінченно-різницевий аналог рівняння (4) по п'ятиточковій схемі. Екстраполюючи граничні умови за часом, розв'язок різницевого рівняння Пуассона знаходимо методом верхньої релаксації [2]. Значення функції u і v визначаємо з рівнянь (1)–(2) за допомогою двокрокового явно-неявного алгоритму [3]. Для цього сіткову область на кожному часовому кроці розщеплюємо на дві підобласті $\Omega_h^{(1,n)} = \{(x_i, y_j, t_n) | x_i = ih_1, y_j = jh_2, t_n = n\tau, i = \overline{0, K}, j = \overline{0, m}, n = \overline{0, N}; i + j + n \text{ — непарне}\}$ і $\Omega_h^{(2,n)} = \{(x_i, y_j, t_n) | x_i = ih_1, y_j = jh_2, t_n = n\tau, i = \overline{0, K}, j = \overline{0, m}, n = \overline{0, N}; i + j + K \text{ — парне}\}$. На $2n + 1$ та $2n + 2$ часових кроках з вузлами сітки $\Omega_h^{(1,n)}$ пов'язуємо явні різницеві схеми, для рівнянь (1)–(2)

$$u_{i,j}^{2n+1} = u_{i,j}^{2n} + \tau \left[\left(\frac{u_{i,j+1}^{2n} - u_{i,j-1}^{2n}}{2h_2} + \frac{v_{i+1,j}^{2n} - v_{i-1,j}^{2n}}{2h_1} \right) \cdot \frac{v_{i,j+1}^{2n+1} - v_{i,j-1}^{2n+1}}{2h_2} - \frac{P_{i+1,j}^{2n} - P_{i-1,j}^{2n}}{2\rho h_1} + v_{i,j}^{2n+1} \left(\frac{u_{i+1,j}^{2n} - 2u_{i,j}^{2n} + u_{i-1,j}^{2n}}{h_1^2} + \frac{u_{i,j+1}^{2n} - 2u_{i,j}^{2n} + u_{i,j-1}^{2n}}{h_2^2} \right) \right], \quad (5)$$

$$v_{i,j}^{2n+1} = v_{i,j}^{2n} + \tau \left[\frac{v_{i,j+1}^{2n} - v_{i,j-1}^{2n}}{h_2} \cdot \frac{v_{i,j+1}^{2n+1} - v_{i,j-1}^{2n+1}}{2h_2} - \frac{P_{i,j+1}^{2n} - P_{i,j-1}^{2n}}{2\rho h_2} + v_{i,j}^{2n+1} \left(\frac{v_{i+1,j}^{2n} - 2v_{i,j}^{2n} + v_{i-1,j}^{2n}}{h_1^2} + \frac{v_{i,j+1}^{2n} - 2v_{i,j}^{2n} + v_{i,j-1}^{2n}}{h_2^2} \right) \right], \quad (6)$$

а з вузлами області $\Omega_h^{(1,n)}$ — такі неявні:

$$u_{i,j}^{2n+1} = u_{i,j}^{2n} + \tau \left[\left(\frac{u_{i,j+1}^{2n+1} - u_{i,j-1}^{2n+1}}{2h_2} + \frac{v_{i+1,j}^{2n+1} - v_{i-1,j}^{2n+1}}{2h_1} \right) \cdot \frac{v_{i,j+1}^{2n+1} - v_{i,j-1}^{2n+1}}{2h_2} - \frac{P_{i+1,j}^{2n+1} - P_{i-1,j}^{2n+1}}{2\rho h_1} + v_{i,j}^{2n+1} \left(\frac{u_{i+1,j}^{2n+1} - 2u_{i,j}^{2n+1} + u_{i-1,j}^{2n+1}}{h_1^2} + \frac{u_{i,j+1}^{2n+1} - 2u_{i,j}^{2n+1} + u_{i,j-1}^{2n+1}}{h_2^2} \right) \right], \quad (7)$$

$$v_{i,j}^{2n+1} = v_{i,j}^{2n} + \tau \left[\frac{v_{i,j+1}^{2n+1} - v_{i,j-1}^{2n+1}}{h_2} \cdot \frac{v_{i,j+1}^{2n+1} - v_{i,j-1}^{2n+1}}{2h_2} - \frac{P_{i,j+1}^{2n+1} - P_{i,j-1}^{2n+1}}{2\rho h_1} + v_{i,j}^{2n+1} \left(\frac{v_{i+1,j}^{2n+1} - 2v_{i,j}^{2n+1} + v_{i-1,j}^{2n+1}}{h_1^2} + \frac{v_{i,j+1}^{2n+1} - 2v_{i,j}^{2n+1} + v_{i,j-1}^{2n+1}}{h_2^2} \right) \right]. \quad (8)$$

Розв'язування починаємо з області $\Omega_h^{(1,n)}$, використовуючи схеми (5)–(6). Для кожної точки області $\Omega_h^{(2,n)}$, значення $u_{i\pm 1, j\pm 1}^{2n+1}$ і $v_{i\pm 1, j\pm 1}^{2n+1}$ будуть визначені в сусідніх чотирьох вузлах, а отже, неявні формули (7)–(8) дають змогу визначати проекції вектора швидкості явно. Збільшивши номер n на l , і змінивши цим належність просторових точок до $\Omega_h^{(1,n)}$ і $\Omega_h^{(2,n)}$, обчислимо значення $u_{i,j}^{2n+2}$ та $v_{i,j}^{2n+2}$, які і приймаємо за розв'язок на наступному часовому кроці.

Розглянемо питання стійкості двокрокового алгоритму за початковими даними. Позначимо чисельний результат розв'язку скінченно-різницевих рівнянь (5)–(8) через $U_{i,j}^n = u_{i,j}^n + \varepsilon_{i,j}^n$ та $V_{i,j}^n = v_{i,j}^n + \delta_{i,j}^n$, де $u_{i,j}^n, v_{i,j}^n$ — точні розв'язки цих рівнянь, а $\varepsilon_{i,j}^n$ та $\delta_{i,j}^n$ відповідні похибки обчислень. Тоді для сіткових функцій похибок одержимо

$$\begin{aligned} \varepsilon_{i,j}^{2n+1} = \varepsilon_{i,j}^{2n} + \tau \left[\left(\frac{\varepsilon_{i,j+1}^{2n} - \varepsilon_{i,j-1}^{2n}}{2h_2} + \frac{\delta_{i+1,j}^{2n} - \delta_{i-1,j}^{2n}}{2h_1} \right) \cdot \frac{\nu_{i,j+1}^{2n+1} - \nu_{i,j-1}^{2n+1}}{2h_2} \right. \\ \left. + \nu_{i,j}^{2n+1} \left(\frac{\varepsilon_{i+1,j}^{2n} - 2\varepsilon_{i,j}^{2n} + \varepsilon_{i-1,j}^{2n}}{h_1^2} \right. \right. \\ \left. \left. + \frac{\varepsilon_{i,j+1}^{2n} - 2\varepsilon_{i,j}^{2n} + \varepsilon_{i,j-1}^{2n}}{h_2^2} \right) \right], \end{aligned} \quad (9)$$

$$\begin{aligned} \varepsilon_{i,j}^{2n+2} = \varepsilon_{i,j}^{2n+1} + \tau \left[\left(\frac{\varepsilon_{i,j+1}^{2n+1} - \varepsilon_{i,j-1}^{2n+1}}{2h_2} + \frac{\delta_{i+1,j}^{2n+1} - \delta_{i-1,j}^{2n+1}}{2h_1} \right) \cdot \frac{\nu_{i,j+1}^{2n+1} - \nu_{i,j-1}^{2n+1}}{2h_2} \right. \\ \left. + \nu_{i,j}^{2n+1} \left(\frac{\varepsilon_{i+1,j}^{2n+1} - 2\varepsilon_{i,j}^{2n+1} + \varepsilon_{i-1,j}^{2n+1}}{h_1^2} \right. \right. \\ \left. \left. + \frac{\varepsilon_{i,j+1}^{2n+1} - 2\varepsilon_{i,j}^{2n+1} + \varepsilon_{i,j-1}^{2n+1}}{h_2^2} \right) \right], \end{aligned} \quad (10)$$

$$\begin{aligned} \delta_{i,j}^{2n+1} = \delta_{i,j}^{2n} + \tau \left[\frac{\delta_{i,j+1}^{2n} - \delta_{i,j-1}^{2n}}{h_2} \cdot \frac{\nu_{i,j+1}^{2n+1} - \nu_{i,j-1}^{2n+1}}{2h_2} \right. \\ \left. + \nu_{i,j+1}^{2n+1} \left(\frac{\delta_{i+1,j}^{2n} - 2\delta_{i,j}^{2n} + \delta_{i-1,j}^{2n}}{h_1^2} \right. \right. \\ \left. \left. + \frac{\delta_{i,j+1}^{2n} - 2\delta_{i,j}^{2n} + \delta_{i,j-1}^{2n}}{h_2^2} \right) \right], \end{aligned} \quad (11)$$

$$\begin{aligned} \delta_{i,j}^{2n+2} = \delta_{i,j}^{2n+1} + \tau \left[\frac{\delta_{i,j+1}^{2n+1} - \delta_{i,j-1}^{2n+1}}{h_2} \cdot \frac{\nu_{i,j+1}^{2n+1} - \nu_{i,j-1}^{2n+1}}{2h_2} \right. \\ \left. + \nu_{i,j}^{2n+1} \left(\frac{\delta_{i+1,j}^{2n+1} - 2\delta_{i,j}^{2n+1} + \delta_{i-1,j}^{2n+1}}{h_1^2} \right. \right. \\ \left. \left. + \frac{\delta_{i,j+1}^{2n+1} - 2\delta_{i,j}^{2n+1} + \delta_{i,j-1}^{2n+1}}{h_2^2} \right) \right]. \end{aligned} \quad (12)$$

Нехай функції початкового розподілу похибок $\varepsilon(x, y, 0) = \tilde{\varepsilon}(x, y)$ і

$\delta(x, y, 0) = \bar{\delta}(x, y)$, визначені в вузлах сітки, допускають розвинення в абсолютно збіжні ряди Фур'є

$$\varepsilon_{i,j}^0 = \sum_{k_1, k_2 = -\infty}^{\infty} B_{k_1, k_2}^1 \exp\{I(ih_1 k_1 + jh_2 k_2)\}, \quad (13)$$

$$\delta_{i,j}^0 = \sum_{k_1, k_2 = -\infty}^{\infty} B_{k_1, k_2}^2 \exp\{I(ih_1 k_1 + jh_2 k_2)\}.$$

Теорема. Якщо функції $\varepsilon(x, y, 0)$ і $\delta(x, y, 0)$ задовольняють умові (13) і крок сітки за часом сталий або змінюється через парне число кроків, то чисельний розв'язок задачі (1)–(2), побудований за допомогою двокрокового явно-неявного алгоритму (5)–(8), стійкий за початковими умовами.

Доведення. Проведемо дослідження поведінки похибок $\varepsilon_{i,j}^n$ і $\delta_{i,j}^n$. За методом фон Неймана розв'язок задачі (9)–(12) шукаємо у вигляді

$$\varepsilon_{i,j}^n = \sum_{k_1, k_2 = -\infty}^{\infty} C^{(1,s)}(n\tau) \exp\{I(ih_1 k_1 + jh_2 k_2)\}, \quad (14)$$

$$\delta v_{i,j}^n = \sum_{k_1, k_2 = -\infty}^{\infty} C^{(2,s)}(n\tau) \exp\{I(ih_1 k_1 + jh_2 k_2)\},$$

де

$$C_{i,j}^{(l,s)}(n\tau) = B_{k_1, k_2}^{(l)} (\xi_s^l(k_1, k_2))^n, \quad (s, l = 1, 2),$$

$$B_{k_1, k_2}^{(1)} = \frac{1}{4\pi^2} \int_{-\pi}^{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \tilde{\varepsilon}(x, y) \exp\{-I(xk_1 + yk_2)\} dx dy,$$

$$B_{k_1, k_2}^{(2)} = \frac{1}{4\pi^2} \int_{-\pi}^{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \delta(x, y) \exp\{-I(xk_1 + yk_2)\} dx dy,$$

індекс l вказує на належність до функції $\varepsilon_{i,j}^n$, ($l = 1$), чи $\delta v_{i,j}^n$, ($l = 2$), а s на належність точки сітки (x_i, y_i) до $\Omega_h^{(1,n)}$, ($s = 1$), або до $\Omega_h^{(2,n)}$, ($s = 2$).

При переході з шару $2n$ на шар $2n + 1$ за явною схемою, гармоніки $\hat{\varepsilon}_{i,j}^n$ і $\hat{\delta}v_{i,j}^n$ похибок подаємо у вигляді

$$\hat{\varepsilon}_{i,j}^n = B_{k_1, k_2}^{(1)} (\xi_1^1(k_1, k_2) \exp\{I(ih_1 k_1 + jh_2 k_2)\})^n,$$

$$\hat{\delta}v_{i,j}^n = B_{k_1, k_2}^{(2)} (\xi_1^2(k_1, k_2) \exp\{I(ih_1 k_1 + jh_2 k_2)\})^n.$$

а при переході з $2n + 1$ кроку на $2n + 2$ за неявною схемою, як

$$\check{\varepsilon}_{i,j}^n = B_{k_1, k_2}^{(1)} (\xi_2^1(k_1, k_2) \exp\{I(ih_1 k_1 + jh_2 k_2)\})^n,$$

$$\check{\delta}v_{i,j}^n = B_{k_1, k_2}^{(2)} (\xi_2^2(k_1, k_2) \exp\{I(ih_1 k_1 + jh_2 k_2)\})^n.$$

Підставляючи значення гармонік в (9)–(12), одержимо

$$(\xi_1^1(k_1, k_2))^{2n+1} = (\xi_1^1(k_1, k_2))^{2n} (1 - B + IA_1) + A_1 I (\xi_1^2(k_1, k_2))^{2n};$$

$$(\xi_2^1(k_1, k_2))^{2n+1} = (\xi_2^1(k_1, k_2))^{2n} (1 - B + 2IA_1);$$

$$(\xi_1^2(k_1, k_2))^{2n+2} = \frac{(\xi_1^2(k_1, k_2))^{2n+1}}{1 - B + 2IA_1} + \frac{A_1 I}{1 - B + 2IA_1} (\xi_2^2(k_1, k_2))^{2n+2};$$

$$(\xi_2^2(k_1, k_2))^{2n+2} = \frac{(\xi_2^2(k_1, k_2))^{2n+1}}{1 + B - 2IA_1}; \quad A_1 = \tau \frac{\nu_{i,j+1}^{2n+1} - \nu_{i,j-1}^{2n+1}}{2h_2} \sin(mh_2);$$

$$B = \tau \cdot \nu_{i,j}^{2n+1} \left(\frac{1 - \cos(mh_1)}{h_1^2} + \frac{1 - \cos(mh_2)}{h_2^2} \right).$$

При виконанні цих умов рівняння (9)–(12) перетворюються в тотожності. Введемо вектор-стовпчик $\vec{W}_{i,j}^n = (\hat{\varepsilon}_{i,j}^n, \hat{\delta}_{i,j}^n)^T$. При переході з $2n$ на $2n + 1$ крок для вектора $\vec{W}_{i,j}^{2n+1} = (\hat{\varepsilon}_{i,j}^{2n+1}, \hat{\delta}_{i,j}^{2n+1})^T$, виконується рівність $\vec{W}_{i,j}^{2n+1} = G_1(k_1, k_2) \vec{W}_{i,j}^{2n}$, де матриця переходу з кроку $2n$ на $2n + 1$

$$G_1(k_1, k_2) = \begin{vmatrix} 1 - B + IA_1 & A_1 I \\ 0 & 1 - B + 2IA_1 \end{vmatrix}.$$

На наступному кроці одержимо $\vec{W}_{i,j}^{2n+2} = G_2(k_1, k_2) \vec{W}_{i,j}^{2n+1}$ з матрицею переходу

$$G_2(k_1, k_2) = \begin{vmatrix} (1 + B - 2IA_1)^{-1} & A_1 I (1 + B - 2IA_1)^{-1} \\ 0 & (1 + B - 2IA_1)^{-1} \end{vmatrix}.$$

Отже,

$$\vec{W}_{i,j}^{2n+2} = G_2(k_1, k_2) \vec{W}_{i,j}^{2n+1} = G_2(k_1, k_2) G_1(k_1, k_2) \vec{W}_{i,j}^{2n} = G(k_1, k_2) \vec{W}_{i,j}^{2n}.$$

Тут

$$G(k_1, k_2) = \begin{vmatrix} \frac{1 - B + IA_1}{1 + B - 2IA_1} & \frac{A_1 I}{1 + B - 2IA_1} \\ 0 & \frac{1 - B + 2IA_1}{1 + B - 2IA_1} \end{vmatrix}.$$

Так як $B \geq 0$, то модулі власних чисел матриці $G(k_1, k_2)$ менші від одиниці і для їх модулів маємо

$$|\lambda_1| = \left(\frac{(1 - B)^2 + (A_1)^2}{(1 + B)^2 + 4(A_1)^2} \right)^{\frac{1}{2}} \leq 1, \quad |\lambda_2| = \left(\frac{(1 - B)^2 + 4(A_1)^2}{(1 + B)^2 + 4(A_1)^2} \right)^{\frac{1}{2}} \leq 1.$$

Тобто $\|G(k_1, k_2)\| \leq 1 \forall k_1, k_2, \tau, h_1, h_2$. Ввівши сітковий аналог норми простору

$$L_2[-\pi, \pi]: \|\varepsilon_{i,j}^n\|^2 = \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^K |\varepsilon_{i,j}^n|^2 h_1 h_2,$$

для вектора розв'язку задачі (5)–(8) одержуємо нерівність

$$\begin{aligned} \|\vec{W}_{i,j}^{2n+2}\|^2 &= \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^K (|\varepsilon_{i,j}^{2n+2}|^2 + |\delta_{i,j}^{2n+2}|^2) h_1 h_2 \\ &\leq q^{2n} \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^K (|\varepsilon_{i,j}^0|^2 + |\delta_{i,j}^0|^2) h_1 h_2. \end{aligned}$$

Звідси витікає стійкість за початковими даними, а отже і збіжність за параметром часу τ .

Легко встановити, що ряди (13) збіжні і перетворюють скінченно-різницьві рівняння (9)–(12) в тотожності. Тобто, ці ряди є розв'язками задачі для похибок. $\square$

ЛІТЕРАТУРА

1. І. І. Ляшко, О. Ю. Грищенко, М. А. Заболотний, *Чисельний розв'язок задачі проявлення призованого зображення в термопластичних середовищах в випадку змінної в'язкості деформованного шару*, ДАН УРСР (1984), № 12, 43–45.
2. П. Роуч, *Вычислительная гидродинамика*, "Мир", Москва, 1980.
3. О. Ю. Грищенко, О. В. Ляшко, *Алгоритм розв'язування нелінійних крайових задач*, ДАН УРСР (1987), № 9, 15–18.

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ФАКУЛЬТЕТ КІБЕРНЕТИКИ, 252601, КИЇВ, ВО-
ЛОДИМИРСЬКА 64

Надійшла 10.12.96